

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
68/17. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2017. június 22.

A C-49/16. sz. ügyben hozott ítélet
Unibet International Ltd kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi
Hivatala

A távszerencsejátékok engedélyezésére vonatkozó magyar szabályozás nem összeegyeztethető a szolgáltatásnyújtás szabadságának elvével

E szabályozás először hátrányosan megkülönböztető módon, majd pedig nem átlátható jellege révén korlátozta a más tagállamokban letelepedett gazdasági szereplők azon lehetőségét, hogy ilyen játékokat szervezzenek Magyarországon

A Unibet International máltai társaság, amely többek között távszerencsejáték-szervezéssel foglalkozik, és e célból több tagállam által kiadott szerencsejáték-szervezési engedéllyel rendelkezik.

A magyar hatóságok 2014-ben megállapították, hogy a Unibet magyar nyelvű internetes oldalakon szerencsejáték-szolgáltatásokat nyújt, jóllehet nem rendelkezik az e tevékenység gyakorlásához Magyarországon szükséges engedéllyel. E hatóságok ezért egyrészt 2014. június 25-én elrendelték a Unibet internetes oldalainak a Magyarországról történő ideiglenes hozzáférhetetlenné tételét, másrészt pedig 2014. augusztus 29-én bírságot szabtak ki e társasággal szemben.

A Unibet az említett két határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetet nyújtott be a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz (Magyarország), arra hivatkozva, hogy a határozatok alapjául szolgáló magyar szabályozás ellentétes a szolgáltatásnyújtás szabadságának elvével. A Unibet e tekintetben úgy véli, hogy jóllehet a vitatott időszakokban a más tagállamokban letelepedett gazdasági szereplők elvileg engedélyhez juthattak Magyarországon, amely alapján távszerencsejáték-szervezést folytathattak (mivel az ilyen szolgáltatások nyújtása nem minősült állami monopóliumnak), a gyakorlatban lehetetlen volt e szereplők számára az ilyen engedély megszerzése.

A Unibet álláspontja szerint ugyanis Magyarország ezen időszakokban nem írt ki koncessziós szerződés megkötésére irányuló nyilvános pályázatot, amely lehetővé tette volna a szükséges engedély megszerzését. A Unibet ezenfelül úgy véli, hogy Magyarország a gyakorlatban kizárta számára a magyar jogban előírt azon lehetőséget, hogy „megbízható” szerencsejáték-szervezőként ilyen szerződéseket kössön.

E körülmények között a magyar bíróság arra vár választ a Bíróságtól, hogy a szóban forgó magyar szabályozás összeegyeztethető-e a szolgáltatásnyújtás szabadságának elvével.

A mai napon hozott ítéletében a Bíróság először is megállapítja, hogy a kérdéses nemzeti szabályozás, amely tiltja a szerencsejátékok közigazgatási hatóságok előzetes engedélye nélküli szervezését, **a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának minősül.**

A Bíróság ezt követően rámutat arra, hogy a 2014. június 25-i határozatot elfogadásának alapjául szolgáló nemzeti szabályozás szerint a „megbízható” szerencsejáték-szervezőknek legalább tíz éven keresztül szerencsejáték szervezésére irányuló tevékenységet kellett folytatniuk Magyarországon. A Bíróság azonban úgy ítéli meg, hogy az ilyen követelmény **eltérő bánásmódnak minősül**, mivel az hátrányosan megkülönbözteti a másik tagállamokban letelepedett szerencsejáték-szervezőket a nemzeti szervezőkhöz képest, amelyek könnyebben teljesíthetik e feltételt. Ezért a Bíróság megállapítja, hogy a kifogásolt szabályozás **hátrányosan**

megkülönböztető, ebből következően pedig ellentétes a szolgáltatásnyújtás szabadságának elvével.

A 2014. augusztus 29-i határozat alapjául szolgáló nemzeti szabályozást illetően a Bíróság megállapítja, hogy a valamely tagállamban három éven keresztül szerencsejáték-szervezésre irányuló tevékenység folytatására irányuló kötelezettség azon vállalkozásokkal szemben való előírása, amelyek „megbízható” szerencsejáték-szervezői jogállást kívánnak szerezni, nem hozza előnyösebb helyzetbe a fogadó tagállamban letelepedett gazdasági szereplőket, tehát az főszabály szerint igazolható olyan közérdekű céllal, mint amilyen a fogyasztók vagy a társadalmi rend védelme.

Ugyanakkor e szabályozás **nem felel meg az átláthatóság követelményének**, mivel sem a nemzeti hatóságok jogköreinek a „megbízható” szerencsejáték-szervezők számára a koncessziók odaítélésére irányuló eljárás során való gyakorlásához kapcsolódó feltételeket, sem pedig a szerencsejáték-szervezők által az ajánlatuk megtétele kapcsán teljesítendő technikai feltételeket **nem határozták meg kellő pontossággal.**

E körülmények között a Bíróság megállapítja, hogy **e szabályozás szintén ellentétes a szolgáltatásnyújtás szabadságának elvével.**

A Bíróság végül pontosítja, hogy a fent hivatkozott elvvel ellentétesnek minősített jogszabályok alapján semmilyen szankció nem szabható ki.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499